

Henk de Vries

Door Hennie Pen-Dijkema

Op een warme zomerdag schuif ik aan tafel in de prachtige klassiek ingerichte kamer van Henk de Vries en zijn vrouw in Krommenie. Op tafel ligt al een mapje klaar met allerlei knipsels, waaronder informatie over een bijzondere vogelvondst die Henk ooit deed.

Henk is geboren in Friesland en woonde tot zijn 16^e jaar in Joure. Hij vertrok naar Amsterdam en ging daar werken op een drukkerij, eerst als leerjongen, daarna als leermeester en tenslotte in de vormgeving en het onderhouden van contacten met klanten. Dit werk deed hij 42 jaar. Het vormgeven zit nog steeds in hem, want hij laat mij een kaart zien die hij pas ontworpen heeft, niet op de computer, maar 'gewoon lekker met de hand'.

Al als jongen had Henk belangstelling voor de natuur en in Friesland was het destijds heel gewoon om in het voorjaar kievitseieren te zoeken. Mensen deden dit ook om een centje bij te verdienen: het kon gebeuren dat je in de periode van het eieren zoeken meer geld verdiende, dan bij je baas. Een ei leverde 1 gulden 25 op. Ze werden verkocht op de markt en gingen dan naar restaurants. Ook Henk ging het land in om voor de aardigheid eieren te zoeken en leerde zo de kievitsnesten goed kennen.

Na zijn pensionering las hij in de krant dat er vrijwilligers gezocht werden voor de nestbescherming van weidevogels en hij meldde zich aan. Eerst liep hij met een groepje mee in Assendelft en later in de Woudpolder bij Krommeniedijk op het land van de gebroeders Wouda.

Al het veldwerk heeft hij in de praktijk geleerd. Nog steeds loopt hij samen met Jan Kerssens in de Woudpolder, maar helaas is de weidevogelstand steeds meer achteruit gegaan. Het plezier gaat er een beetje af, vindt Henk, als je maar één kievit en daarentegen vijftien meerkoeten vindt.

Toch heeft hij het veldwerk al meer dan 25 jaar volgehouden. Vorig jaar werd zijn 25-jarig jubileum bij Water, Land & Dijken beloond met een tegeltje. ‘Leuker dan een bos bloemen’, vindt Henk, ‘want het is iets blijvends’.

Dan komt het knipselmapje ter sprake, want in 2011 deed Henk samen met Nico en Jan Kerssens en Rob Leijenaar een bijzondere ontdekking.

Ze vonden in de Woudpolder een dode grutto in het gras met een ring om zijn poot. De grutto lag er al even en zag er verfomfaaid uit. De ring was behoorlijk versleten en Henk dacht: ‘het is een oud beestje of het is een heel slechte ring’.

Hij deed navraag bij het Vogeltrekstation in Wageningen en uit de toegestuurde gegevens bleek dat deze grutto bijna 30 jaar oud was geworden. De grutto werd op 11 juli 1981 als kuiken geringd door Jan van der Geld uit Oostknollendam en op 19 april 2011 gevonden.

Het Vogeltrekstation deed navraag bij zusterinstellingen in Europa en toen bleek dat deze vogel de oudste grutto was die ooit in Europa was gevonden.

Misschien is dit record inmiddels achterhaald, maar het blijft toch zeer bijzonder!

Henk is nog altijd trots op de vondst. Hij heeft een soort tegelkaart ontworpen met de data erop en het ringetje eraan vastgemaakt en dit in een lijstje gedaan. Zo wordt hij er nog altijd aan herinnerd.

Nog even een foto maken van Henk met het lijstje en dan neem ik afscheid. Het was een genoeglijke middag met een gemakkelijke prater vol verhalen.